

det er en Uretfærdighed. Derfor gaar det ikke an at tage Landbruget med, og heller ikke Jisseri. Den store Søfart kan det maa- sige nok gaa an at tage med, skjønt ogsaa det kan lede til ganske mærkelige Resultater og Konsekventer. Saaledes tage alle de Sø- assurancesekselskaber, der findes, et meget væ- sentligt Hensyn, naar de assurere, til, om Bedkommende seiler f. Ex. til Island, Grøn- land, Nordpolen, eller han seiler her i vore Farvande, mellem Øerne, hvor der ikke er Spor af Fare, eller ligesaa ringe Fare som ved at spadserer paa Østergade. I første Til- fælde sætte de nemlig Præmien dobbelt saa høit eller meget høiere. Men efter Forslaget skal den Skipper, der seiler mellem Kjøben- havn og Kjøge eller Møen o.s.v., hvor man saa, at lige næsten, ikke kan komme til Ulykkes- tilfælde, anderledes end overalt i Verden, betale for en Matros eller Dreng, som han har med Skibet, lige saa meget som den, der gaar paa den allerfarligste Expedition til overøstte Steder. Det er ogsaa en Urime- lighed, som der vil fremkomme, saa man kan vanskelig faae Søarten med under denne Form. At de Bedkommende skulle være Medlemmer af en Sygeforsikring, har ikke stort at sige, men jeg frygter for, de nødvendige Konsekventer af denne Lov. Vi maa være paa det Vene med, at den vil nødvendiggjøre en uhyre Pensionanstalt for hele Landet, hvorigennem alle de, der forulykkes, blive begravede paa Statens Bekostning, medens deres Enker og Vorn faae Pension. Da saa kunne vi komme endnu videre, thi hvorfor skulle vi standse ved, at kun de Forulykkes Eftersatte skulle have Pension? Der er jo mangfoldige andre Grunde til at hjælpe Eftersatte, end netop den, at deres Forsørger er forulykket ved en Maskine, eller paa anden lignende Maade. Naar Noget arbeide i Fabrikker, hvor der som sagt maa sige er lidt Fare paa Grund af Maskinerne, kan man sige: hvor kan det gaa an, at de, der arbeide i en anden Fabrik, hvor der ingen Maskiner er, men hvor der maa sige drives Næringsveie, som ere i høieste Grad ødelæggende for Helbredet — og dem kjende vi jo flere af, f. Ex. Lædskaffabriker og hvor de Altesammen kunne blive Dødens Kandidater i forholdsvis kort Tid, eller i alt Fald faae deres Helbred ødelagt, skulle bidrage til, at de faae Pension, der ere i en Fabrik med Maskiner, men hvor man ellers leber sundt og godt, og hvor der kan være en eller to af Tusinder, der omkommer? Det tror jeg heller ikke, at de, der drive den helbredeødelæggende Næringsvei, kunne for- staa, men som sagt, det er en af Konse- kventjerne af Loven. Det er en Lov, som

jeg for mit Bedkommende, naar der er Tale om den store Industri, finder mig omtrent nødsaget til at gaa ind paa, fordi det er en almindelig Stemning i Danmark i Diebliffet, hvor vi følge Tydsklands Exempel i denne Retning ubetinget — i England og Frankrig er man ikke gaaet den Vej — men jeg kan ikke overvinde mig til at gaa videre, og jeg mener altsaa, at Landbrug og Søfart maa vi blive fri for, thi hvis dette ikke sker, vil det lede til Konsekventer, som ere aldeles uoverskuelige, og hvis vi ikke tage Konse- kventjerne, er Loven fuldstændig uretfærdig overfor en stor Del af den øvrige Be- folkning.

Th. Nielsen: Overfor dette Lovfor- slag befinde vi os omtrent paa bar Grund, og jeg maa ligesom i Fjor beklage, at Lov- udfastet har faaet et vist bureaukratist Til- linit. Det forekommer mig rigtigt nok, at den høitærede Minister nok kunde have gjort noget Mere, for at Forslaget kunde faae et, om jeg saa maa sige, noget mere korpora- tionsmæssigt Anlæg. Ser man f. Ex. paa den tilsvarende tydske Ulykkesforsikring, hvoraf det Lovforslag, vi nu behandle, er et lille Billede, kan det ikke negetes, at det tydske Forbillede har et ganske anderledes korporationsmæssigt Tilnit. Jeg skal saa- ledes nævne, at i 1888 har der været ned- sat netop i Sager vedrørende Ulykkesfor- sikringer, ikke mindre end 1,120 Bødsdags- retter, og der er i disse afsagt ikke mindre end 8,400 Kiendelser. Den tydske Forsik- ring har siden den traadte i Kraft i 1884, faaet et meget bethdeligt Opving. Der er efterhaanden lagt det ene Lag til efter det andet, og nu ere saa vidt jeg husker, tilsidst Landarbejderne lagte til, saa nu omfatter Forsikringen ikke mindre end 10 Millioner Forsikrede. Det er Dødsninger, jeg har fra et Skrift, der er omdelt af Bramsen, et Skrift, som jeg er meget taknemlig for er blevet omdelt, da det indeholder mange gode Dødsninger. Dersom vi skulde have et til- svarende Antal Forsikrede — og vi maa komme dertil — skulde vi have 400,000 Forsikrede. Der er udbetalt i Anledning af Forsikringer ikke mindre end 40 Millio- ner, men af disse 40 Millioner gaa 20 Mil- lioner til Reserverfond, 9 Millioner til For- sikrede og over 10 Millioner — det er ganske vist en forbausende Sum — til Ad- ministrationen. Der kan det ærede Medlem fra Helsingør (Tvede) se, hvilken Sum vi ville komme til, naar vi skulde have denne vidtløftige Administration, en Administra- tion, som det ærede Medlem iøvrigt i dette Tilfælde vilde have lagt over paa Stats-